

[Waldorff]

noget igennem. Det her er simpelt hen, hvad hr. Bernhard Baunsgaard har bedt om, så alt det andet er en slags småformalisme.

Det, det drejer sig om i denne sag, er selvfølgelig, om de ekspropriationserstatninger, man får i forskellige sammenhænge, er for små. Det er de ikke. Det er ikke nogen fornøjelse at blive eksproprieret. Der er ikke nogen grund til at forklejne de problemer, der kan være for en familie, som bliver tvunget til at fraflytte deres gård eller deres virksomhed, hvad det nu er, men det er bare ikke økonomien, det her handler om. Den erstatning, man får, er tilstrækkelig. Det var den også i Surløkketilfældet. Hvis man kommer i en situation, hvor man, fordi man skal udrede en kapitalvindingsskat, får for lidt til udbetalingen på den nye gård, kan man udnytte den mulighed, der er for at afdrage kapitalvindingsskatten i op til 15 år på meget lempelige betingelser, nemlig 1 pct. over den til enhver tid eksisterende diskonto. Der er fine muligheder. I Surløkkesagen kunne man stå med 1,2 mill. kr. i hånden første år og lægge det på bordet til en udbetaling, og så kunne man i øvrigt afdrage sin kapitalvindingsskat over 15 år. Det er fuldstændig forrykt, at noget sådant bliver kørt op som en økonomisk tragedie for en familie, for det er overhovedet ikke det, det handler om. Der kan være mange andre tragiske ting i det, men det er ikke det, det drejer sig om.

De problemer, der er, kunne man, hvis man virkelig mener, de er påtrængende, have løst på andre måder, nemlig ved at lade kapitalvindingsskatten stå som en prioritet i den nye ejendom, der købes. Det har ikke engang været diskuteret, ikke engang fra socialdemokratiets side har man lagt det frem som en mulighed. Man har simpelt hen bare bøjet sig for dette stormløb af borgerlige politikere – hr. Bernhard Baunsgaard og andre – som trængte til at få lidt reklame på denne sag.

For at prøve at fastholde socialdemokratiet allerede dengang stillede jeg et spørgsmål til statsministeren, der lød, om statsministeren var enig med skatte- og afgiftsministeren i, at kapitalvindingsskatten skal lempes i forbindelse med ekspropriationsforretninger. Dertil svarede statsministeren: det er regeringens opfattelse, at spørgsmålet om behandling af ekspropriationserstatninger skal vur-

deres i forbindelse med forslag til en værdistigningsskat.

Det er altså formentlig det, pakken skulle have bestået af. Det, der så er sket, er, at der ikke kommer nogen værdistigningsafgift, derimod kommer der en ren foræring til de mennesker, som efter det her vil være så heldige at få deres ejendom eksproprieret. Det er en ren foræring af en ophobet kapitalgevinst. Det vil i princippet i sikkert langt de fleste konkrete tilfælde i fremtiden være alle tiders fidus at blive udsat for en ekspropriation, og man kunne godt forestille sig, at der vil opstå en kø af landboere og virksomhedsejere, som beder om at få eksproprieret deres forretning eller prøver at få den solgt til en kommunal myndighed under sådanne betingelser, at de kan slippe for kapitalvindingsskatten. Det er det reelle indhold i dette forslag.

Så må vi se på, om dette her er socialdemokratisk politik – det er der flere andre der har været inde på. Det er det vel, siden man vil stemme for forslaget. Den socialdemokratiske ordfører henviste til, hvad han tidligere havde sagt. I januar sagde han: jeg vil gerne slå fast, at vi ikke vil være med til at afskaffe den særlige indkomstskat af disse erstatningssummer, men vi er selvfølgelig klar til under udvalgsarbejdet at se på de problemer, der er rejst, for så vidt angår ekspropriation. Det er altså den konkrete begrundelse for at stemme for dette her, kan jeg forstå.

Jeg vil gerne komme med et andet socialdemokratisk citat, det er fra dagens Information, hvor den tidligere finansminister hr. Henry Grünbaum udtaler følgende, som vi i VS synes skal stå i de grønne hæfter. Han siger: »Man kan sige, det er en pølse i slagtetiden, men det er jo kun én pølse ud af en hel stribe. Der er snart til en hel pølsevogn til Anker Jørgensen. På det ene punkt efter det andet er der de sidste fire år solgt ud af den socialdemokratiske skattepolitik og gennemført forslag, som rammer lønmodtagerne.«

Det er præcis, hvad det handler om. Jeg er fuldstændig enig i det, som hr. Grünbaum siger, og det er et udtryk for socialdemokratisk politik, når den er bedst. Dette forslag er et udtryk for socialdemokratisk politik, når den er værst.

Jeg synes, det er så groft, at man tror, det er løgn, men det er det jo altså ikke, og især